

különböző tagállamokban/harmadik országokban található?

- 3) Az első két kérdésre adott válasz alapján: az Unió három tagállama közül melyikben kell bevallani és megfizetni a szolgáltatásnyújtáshoz kapcsolódó hozzáadottérték-adót?
- 4) Ellentétes-e a héairányelvvel és a kettős adóztatás elkerülésének elvével a legea nr. 227/2015 (227/2015. sz. törvény) törvény 37. cikkéhez hasonló olyan nemzeti adójogi szabályozás, amelynek értelmében:
- A) a szolgáltatást nyújtó államának nemzeti adóhatóságai az egyik uniós tagállamban lévő adóalany (P1 -videochat stúdió) által egy másik tagállamban lévő adóalany (P2) részére egy másik államban (P3) található online élő közvetítési platformon keresztül nyújtott, az alapjárás tárgyát képező tartalmakkal egyező típusú digitális tartalmak szolgáltatásában (értékesítésében) megvalósuló, határokon átnyúló szolgáltatásokat a héairányelv 53. cikke értelmében vett, szórakoztató eseményre történő belépést biztosító szolgáltatásoknak minősíthetik, következésképpen az e szolgáltatásokhoz kapcsolódó héát a szolgáltató székhelye szerinti államban kell beszédni és annak költségvetésébe kell befizetni, amennyiben a szolgáltatások igénybe vevőjének letelepedési helye szerinti állam (P2) adóhatóságai e szolgáltatásokat korábban, bírósági eljárásban történő megtámadás hiányában jogerőre emelkedett közigazgatási határozattal a héairányelv 44. cikkében előírt általános szabály hatálya alá tartozó, Közösségen belüli szolgáltatásnyújtásoknak minősítették? Az egyik állam később megkeresett vagy később hivatalból eljárást indító adóhatóságai minősíthetik-e az ezen államban ellenőrzés tárgyát képező, határokon átnyúló szolgáltatásokat – az adott szolgáltatásokra vonatkozóan egy másik állam eredetileg megkeresett vagy hivatalból eljáró adóhatóságai által bírósági eljárásban történő megtámadás hiányában jogerőre emelkedett közigazgatási határozattal már elvégzett – jogi minősítéstől eltérően, ebből következően kivethetik-e kétszeresen a héát, vagy a később megkeresett, illetve hivatalból eljáró adóhatóságokat köti a szóban forgó határokon átnyúló szolgáltatásoknak a kérdésben eredetileg eljáró adóhatóságok által végzett, megtámadás hiányában jogerőssé vált, [ezért] nem módosítható jogi minősítése?
- B) Az előző kérdésekre adott válasz alapján: a héairányelvnek és a kettős adóztatás elkerülésének elve értelmében mely helyet kell a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének tekinteni az alapjárásban fennállóhoz hasonló helyzetben?

⁽¹⁾ HL 2006 L 347., 1. o.,

⁽²⁾ A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv végrehajtási intézkedéseinek megállapításáról szóló, 2011. március 15-i 282/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2011 L 77., 1. o.)

A Curtea de Apel Ploiești (Románia) által 2023. február 10-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – C. A. A., C. F. G., C. G. C., C. D. R., G. L. C., G. S., L. C. I., M. G., M. C. G., N. A. S., P. C., U. V., S. O., Ș. V. O., C. V., I. R. P. és B. I. I. elleni büntetőeljárás

(C-74/23. sz. ügy, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D. N. A. Serviciul Teritorial Brașov)

(2023/C 205/26)

Az eljárás nyelve: román

A kérdést előterjesztő bíróság

Curtea de Apel Ploiești

Az alapeljárás felei

Fellebbező: Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov

Vádlottak: C. A. A., C. F. G., C. G. C., C. D. R., G. L. C., G. S., L. C. I., M. G., M. C. G., N. A. S., P. C., U. V., S. O., Ș. V. O., C. V., I. R. P., B. I. I.

Magánfél: Unitatea Administrativ Teritorială Județul Brașov

Érdekeltek személyek: C. M.; C. A., C. Al.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az EUSZ 2. cikket, az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdését és az EUSZ 4. cikk [(3) bekezdését] az EUMSZ 325. cikk (1) bekezdésével, a PIF-egyezmény⁽¹⁾ 2. cikkének (1) bekezdésével, a PIF-irányelv⁽²⁾ 2. és 12. cikkével, valamint az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló 2004/18/EK irányelvvel⁽³⁾ összefüggésben, az Európai Unió pénzügyi érdekeit sértő súlyos csalás esetén a hatékony és visszatartó erejű szankciók elvére hivatkozva, valamint a 2006/928/EK bizottsági határozat⁽⁴⁾ alapján, az Európai Unió Alapjogi Chartája 49. cikke (1) bekezdésének utolsó mondatára figyelemmel, hogy azokkal ellentétes az alapeljárásban szereplőhöz hasonló jogi helyzet, amelyben a vádlottak az enyhébb büntető törvény alkalmazása elvének alkalmazását kérik olyan körülmények között, amikor egy nemzeti alkotmánybírósági határozat (2022. évi határozat) a büntetőjogi felelősség elvülésének megszakítására vonatkozó törvényszöveget alkotmányellenesnek nyilvánította a jogalkotó passzivitására hivatkozva, aki nem avatkozott be a törvényszövegnek az ugyanezen alkotmánybíróság egy másik határozatának (2018. évi határozat) való megfeleltetése érdekében, amely határozatot négy évvel az előbbi határozat előtt hozták – amely időszak alatt az első határozat alapján a rendes bíróságok által kialakított ítélkezési gyakorlat már megszilárdult abban az értelemben, hogy ez a szöveg továbbra is fennállt az első alkotmánybírósági határozatot követően értelmezett formában –, ami azzal a gyakorlati következménnyel járt, hogy felére csökkent minden olyan bűncselekmény elvülési ideje, amelynek esetében az első alkotmánybírósági határozatot megelőzően nem hoztak jogerős ítéletet, és a vádlottakkal szembeni büntetőeljárását később megszüntették?
- 2) Úgy kell-e értelmezni a nemzeti igazságszolgáltatási rendszer egészére vonatkozóan az igazságosság társadalmában a jogállamiság, valamint az emberi jogok tiszteletben tartásának értékeire vonatkozó EUSZ 2. cikket, valamint az EUSZ 4. cikknek az Unió és a tagállamok közötti lojális együttműködés elvére vonatkozó [(3) bekezdését] a hatékony román igazságszolgáltatási rendszer biztosítására irányuló kötelezettségvállalás tekintetében a 2006/928/EK bizottsági határozat alapján, az Európai Unió Alapjogi Chartája 49. cikke [(1) bekezdésének] utolsó mondatára figyelemmel, amely az enyhébb büntető törvény alkalmazásának elvét rögzíti, hogy azokkal ellentétes az alapeljárásban szereplőhöz hasonló jogi helyzet, amelyben a vádlottak az enyhébb büntető törvény alkalmazása elvének alkalmazását kérik olyan körülmények között, amikor egy nemzeti alkotmánybírósági határozat (2022. évi határozat) a büntetőjogi felelősség elvülésének megszakítására vonatkozó törvényszöveget alkotmányellenesnek nyilvánította a jogalkotó passzivitására hivatkozva, aki nem avatkozott be a törvényszövegnek az ugyanezen alkotmánybíróság egy másik határozatának (2018. évi határozat) való megfeleltetése érdekében, amely határozatot négy évvel az előbbi határozat előtt hozták – amely időszak alatt az első határozat alapján a rendes bíróságok által kialakított ítélkezési gyakorlat már megszilárdult abban az értelemben, hogy ez a szöveg továbbra is fennállt az első alkotmánybírósági határozatot követően értelmezett formában –, ami azzal a gyakorlati következménnyel járt, hogy felére csökkent minden olyan bűncselekmény elvülési ideje, amelynek esetében az első alkotmánybírósági határozatot megelőzően nem hoztak jogerős ítéletet, és a vádlottakkal szembeni büntetőeljárását később megszüntették?
- 3) Igenlő válasz esetén, és csak akkor, ha nem adható uniós joggal összhangban álló értelmezés, úgy kell-e értelmezni az uniós jog elsőbbségének elvét, hogy azzal ellentétes az a nemzeti szabályozás vagy gyakorlat, amelynek értelmében a rendes nemzeti bíróságokat kötik a nemzeti alkotmánybíróság határozatai és a legfelsőbb nemzeti bíróság kötelező erejű határozatai, és emiatt nem mellőzhetik hivatalból az ilyen határozatokból eredő ítélkezési gyakorlat alkalmazását – különben fegyelmi vétséget követnek el –, még akkor sem, ha a Bíróság ítéletére tekintettel – az alapeljárás tárgyát képezőhöz hasonló helyzetben – úgy ítélik meg, hogy az ilyen ítélkezési gyakorlat ellentétes az EUSZ 2. cikkel, az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdésével és az EUSZ 4. cikk [(3) bekezdésével] az EUMSZ 325. cikk (1) bekezdésével összefüggésben értelmezve, a 2006/928/EK bizottsági határozat alapján, az Európai Unió Alapjogi Chartája 49. cikke [(1) bekezdésének] utolsó mondatára figyelemmel?

⁽¹⁾ Az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján létrehozott, az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezmény (HL C 316., 1995. 49. o.).

⁽²⁾ Az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről szóló, 2017. július 5-i (EU) 2017/1371 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2017. L 198., 29. o.).

⁽³⁾ Az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 134., 2004. 114. o.).

⁽⁴⁾ A Romániában felállítandó együttműködési, valamint az igazságügyi reform és a korrupció elleni küzdelem területén érvényes külön értékelési kritériumok teljesítése terén elért haladást ellenőrző mechanizmus létrehozásáról szóló, 2006. december 13-i 2006/928/EK bizottsági határozat (HL 2006. L 354., 56. o.).